

Свавілля

Віктор Шевчукевич

Не приваблює зневага мене,
До коріння, поселень міських.
Тільки люди летять, оминаючи горе
Бідних, чужих.
Тільки не своїх,
Хтось ходить самотужки,
Дехто землю руйнує, для себе.
Не допоможуть падінню, ваші багатства людські
Щезнемо ми, не всі
В руках корінних.

Тільки б для себе,
Дорогенька милостиня,
Накриває стіл, смакуючи життя.
Украдене, посіяне
Не своє
Податки палають, на всемирних очах.
Тих, хто хотів показати
Як це жити, із заплющеними очима.
Коли безхатко на публіці грає
Подаючи руку допомоги
Жінці старенькій, без видної ноги.

Пишу я свавілля,
Пекло, домівки
Вибачення догори.
Такий ж самий, я
Погляд приховувати,
Легше для душі.
Покладеної торгівлі.